

บันทึก

เรื่อง การใช้พระราชบัญญัติลดบำนาญชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๗๖
แก้ไขราชการชาวต่างประเทศ

ตามบันทึกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งระบุแยกบำนาญไว้เป็น ๔ ประเภท คือ

(๑) บำนาญซึ่งการจ่ายได้กำหนดไว้โดยสัญญาและจำนวนบำนาญได้กำหนดโดยตรงหรืออนุโลมตามข้อบัญญัติว่าด้วยบำนาญและการลาของข้าราชการชาวต่างประเทศ

(๒) บำนาญซึ่งการจ่ายได้กำหนดไว้โดยสัญญาและจำนวนบำนาญได้กำหนดโดยถือตามบำนาญข้อบัญญัติว่าด้วยบำนาญของข้าราชการไทย กล่าวคือตามกฎหมายบำนาญที่ใช้อยู่ในขณะที่ทำสัญญา

(๓) บำนาญซึ่งพระราชทานโดยพระมหากรุณาธิคุณแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(๔) บำนาญซึ่งได้จ่ายให้แก่ข้าราชการผู้มีได้มีสัญญาหรือในสัญญาไม่มีข้อความกล่าวถึงเรื่องบำนาญ กล่าวคือ บำนาญซึ่งจ่ายโดยความกรุณาของรัฐบาล

กรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๓ แห่งคณะกรรมการกฤษฎีกาผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศได้ตกลงเห็นชอบพร้อมกันดังต่อไปนี้

สำหรับบำนาญประเภทที่ ๑ และ ๒ นั้น ย่อมอยู่ภายในข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลดบำนาญชั่วคราวโดยตรงและเพราะฉะนั้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งการลดบำนาญตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

สำหรับบำนาญประเภทที่ ๓ และ ๔ นั้น จะถือว่าข้อยกเว้นนั้นเกินความครอบคลุมถึงไม่ได้ แต่ก็หาเข้าอยู่ในบทบังคับแห่งมาตรา ๓ ไม่ มาตรานี้ให้ลดแต่เฉพาะบำนาญที่ได้จ่ายตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญพลเรือน (และทหาร) ณ ที่นี้จะอ้างบำนาญประเภทที่ ๓ และ ๔ นั้นได้จ่ายตามบทแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญนั้นๆ ก็ดี ถ้าข้ออ้างนี้เป็นการถูกต้องแล้วก็เห็นได้ว่าบรรดาข้าราชการผู้ซึ่งอยู่ในฐานะอย่างเดียวกับผู้ที่ได้รับบำนาญ ย่อมมีสิทธิจะร้องขอบำนาญตามพระราชบัญญัติได้ ไม่ว่าจะมีสัญญาหรือในสัญญาจะมีข้อความว่าด้วยบำนาญหรือไม่ก็ดี แน่แน่นอนข้อนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจะต้องถือว่าบำนาญที่ข้าราชการเหล่านั้นได้รับไม่ใช่ได้รับตามพระราชบัญญัตินั้นๆ แต่ได้รับโดยพระมหากรุณาธิคุณพิเศษแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือความกรุณาของรัฐบาล อันยังผลให้บำนาญนั้นไม่ต้องถูกลดดั่งที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลดบำนาญชั่วคราว

โดยเหตุผลดังกล่าวมานี้ กรรมการมีความเห็นว่าบรรดาบำนาญประเภทต่างๆ ที่กล่าวไว้ในบันทึกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นจะถูกลดดั่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติลดบำนาญชั่วคราวไม่ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา
วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖